

Η Α.Θ.Μ. ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΕΙ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΕΤΖΑΛΛΑ.

Τήν Κυριακήν, 16ην/29ην Ἰανουαρίου 2017, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρξε τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀγίου Γεωργίου, τήν ἐπονομαζομένην τοῦ Μπετζαλλᾶ καί εὕρισκομένην εἰς τό μέσον τῆς ἀποστάσεως μεταξύ Βηθλεέμ καί Χεβρώνος.

Ἡ Ἱερά αὕτη Μονή εὕρσκεται ἀπό τῶν μέσων αἰώνων εἰς τό μέσον κώμης, ἐπονομαζομένης τοῦ Μπετζαλλᾶ ἢ ἀραβιστί «Ἀλ Χαντέρ», κατοικουμένης δέ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπό Μουσουλμάνων, σεβομένων τήν Μονήν, τήν κεκτημένην κτήματα περίξ αὐτῆς, ὑπ' οὐδενός δέ Χριστιανοῦ.

Εἰς τήν Ἱεράν ταύτην Μονήν προεξήρξε τῆς θείας Λειτουργίας τήν πρωΐαν τῆς ὥς ἄνω ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ ὁσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ποιμένων, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνανίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ματθαίου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ διακόνου Ἀναστασίου καί προσευχομένων πολλῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν ἐκ τῶν περιχώρων, ἥτοι ἐκ Βηθλεέμ καί Μπετζάλλας καί σχηματιζόντων χορωδίαν ψάλλουσιν ἀραβιστί.

Πρός τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Οὐ σὰρξ και αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ θεός ἐνέπνευσε, θεολογῆσαι τόν Χριστόν, Υἱόν θεοῦ ζῶντος, διό σε καί μακάριον, Αὐτός προεμαρτύρατο, καί φερωνύμῳς κέκληκε, Πέτρον ὡς πέτραν ἀρραγῇ καί βᾶσιν τῆς Ἐκκλησίας», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει τήν μνήμην τοῦ Ἀγίου καί ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου, τόν ὁποῖον ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεύς «πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν δεδεμένον ἀλύσει δις καί ἰδού ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καί φῶς ἔλαμψε ἐν τῷ οἰκήματι. Πατάξας δέ τήν πλευράν τοῦ Πέτρου λέγων. Ἀνάστα ἐν τάχει. Καί ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Καί ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε. Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τόν ἄγγελον αὐτοῦ, καί ἐξείλετό με ἐκ χειρός Ἡρώδου καί πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων (Πράξ. 12, 4-7,11), γράφει ὁ Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Λουκάς.

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος διακρίνεται μεταξύ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, διότι εἰς τήν ἐρώτησιν τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ «ὕμεῖς δέ τίνα με λέγετε εἶναι;» ὁ Πέτρος ἀπήντησε λέγων. «Σὺ εἶ ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καί ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ: μακάριος εἶ Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καί αἷμα

οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 16, 15-17).

Σχολιάζων τούς Κυριακούς τούτους λόγους ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος λέγει ὅτι «γνήσιον αὐτόν τόν Ἰησοῦν ὡμολόγησεν Υἱόν», δηλαδή «φύσει καί κυρίως υἱόν τοῦ Θεοῦ τοῦτον ἐννόησε», ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι ὅσοι πρό αὐτοῦ ἀπλῶς «υἱόν Θεοῦ εἶναι αὐτόν ὡμολόγησαν, θέσει Αὐτόν ὑπέλαβον καί κατὰ προκοπὴν ἀρετῆς, ὡς πάντας τούς ἁγίους», λέγει ὁ Ζιγαβηνός. Ἰδοὺ διὰ τί ὁ μελωδὸς ἀναφωνεῖ: «Οὐ σὰρξ καί αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Θεὸς Πατὴρ ἐνέπνευσε, θεολογῆσαι τόν Χριστόν, Υἱόν Θεοῦ Πατρός ζῶντος».

Εἰς δέ τούς Κυριακούς λόγους: «κἀγὼ δέ λέγω σοι ὅτι σύ εἶ Πέτρος καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν καί πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16,18). Οἱ ἔγκριτοι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας λέγουν: «φήσαντες καί ἡμεῖς ὡς ὁ Πέτρος. Σύ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, γινόμεθα Πέτρος καί ἡμῖν ἄν λέγοιτο ἀπὸ τοῦ Θεοῦ λόγου τό σύ εἶ Πέτρος καί τά ἐξῆς. Πέτρα γάρ πᾶς ὁ Χριστοῦ μιμητής... καί ἐπὶ πᾶσαν τὴν τοιαύτην πέτραν οἰκοδομεῖται ὁ ἐκκλησιαστικὸς πᾶς λόγος καί ἡ κατ' αὐτόν πολιτεία. Ἐν ἐκάστῳ γάρ τῶν τελείων (τῶν Θεουμένων) ἐχόντων τό ἄθροισμα τῶν συμπληρούντων τὴν μακαριότητα λόγων καί ἔργων καί νοημάτων, ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ οἰκοδομουμένη Ἐκκλησία».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καλεῖται πρωτοκορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, διότι πρῶτος αὐτῶν ὡμολόγησε ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Πέτρος διεκρίθη ὡς πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως καί οὐχὶ ὡς πρὸς τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς ὁποίας δωρεᾶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐπλήσθησαν ἅπαντες (οἱ Ἀπόστολοι) Πνεύματος Ἁγίου καί «ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τό Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι», (Πράξ. 2,4).

Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καί τό ἰδιαίτερον γνῶρισμα τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ σώματος Αὐτοῦ ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «Καί αὐτός ἐστὶ πρὸ πάντων, καί τά πάντα καί ἐν αὐτῷ συνέστηκε, καί αὐτός (ὁ Χριστός) ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὃς ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσι πρωτεύων». (Κολ. 1, 17-18).

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Θεοῦ Παύλου γίνονται κατανοητοί εἰς ἓνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν τότε μόνον, ὅταν συμμετέχωμεν ἐνεργῶς καί τακτικῶς εἰς τὴν μυστηριακὴν καί λειτουργικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καί δὴ εἰς τό μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, τό ὁποῖον μυστήριον εἶναι καί τό ἀρραγές θεμέλιον τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ὁρατῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐννοεῖται τῆς ὁρατῆς ὁργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ὡς τοιοῦτος Θεσμός ἡ Ἐκκλησία, δηλονότι θεῖος καί ἀνθρώπινος, ἀόρατος καί ὁρατός, οὐράνιος καί ἐπίγειος εἶναι ὁ χῶρος καί ὁ τόπος ἢ καλλίτερον εἰπεῖν ὁ οἶκος, ἔνθα γίνεται ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ὡς εἶπε καί ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τόν οἶκον τοῦ Ἀρχιτελώνου καί πλουσίου Ζακχαίου εἰς τὴν Ἱερὴν.

«Ἰδοὺ λέγει ὁ Ζακχαῖος, τά ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε δίδωμι τοῖς πτωχοῖς καί εἴ τι νός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δέ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καί αὐτός υἱός

Ἀβραάμ ἐστίν. Ἦλθε γάρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τό ἀπολωλός», (Λουκ. 19, 8-10).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὅστις θέλει καὶ ζητεῖ ἰδεῖν τόν Ἰησοῦν τίς ἐστίν (Λουκ. 19, 3), οὗτος καταβαίνει ὡς ὁ Ζακχαῖος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἐκ τοῦ δένδρου τῆς ἁμαρτίας καὶ ὑποδέχεται εἰς τόν οἶκον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τόν Χριστόν, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ. «Ἦλθε γάρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τό ἀπολωλός» (Λουκ. 19,10).

Ὁ ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος Ζακχαῖος προβάλλεται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ Ζακχαῖος κατενόησε τὴν ἀνεκτίμητον ἀξίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἐζήτηε ἰδεῖν τόν Ἰησοῦν. Κατ' οὐσίαν ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ὁ Ζακχαῖος ἐγνώρισε τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς.

Ἡ ὁδὸς αὕτη τῆς σωτηρίας εἶναι κατὰ τόν ἀπόστολον Πέτρον «ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας», (Πέτρ Β', 2,2) δηλαδή ὁ Χριστός ὁ εἰπών: «ἐγὼ εἰμί ἡ ὁδός», (Ἰωάν 14,6), «ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε τὴν ὁδόν» (Ἰωάν. 14,4), «Ἐγὼ εἰμί ἡ ὁδός καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ, οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τόν Πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ», (Ἰωάν. 14,6).

Ταύτην τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς δείκνυσιν τοῖς πᾶσι τοῖς ζητοῦσιν αὐτὴν καὶ ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία διὰ τῶν διαφυλαζάντων καὶ μέχρι σήμερον διακονουμένων Παναγίων Προσκυνημάτων, μοναστηρίων καὶ Ἐκκλησιῶν ὡς περιτράνως μαρτυρεῖ καὶ τό Ἱερόν τοῦτο προσκύνημα, ἡ ἱερά δηλονότι Μονὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος ἐν τῇ Πλαιοστινιακῇ πόλει τοῦ Al Khader, τουτέστιν τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν καὶ ἱκετεύσωμεν τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ ἀειπαρθένον Μαρίαν, ἵνα μετὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου μεσιτεύσωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης ἐν τῇ καταδυναστευομένῃ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς περιοχῆς ἡμῶν. Ἀμήν.

καὶ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/01/29/27479#more-27479>

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ἐνεκαίνιασεν αἵθουσαν τῆς Μονῆς ἀνακαινισθεῖσαν, ἵνα χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐκκλησιαζομένων πιστῶν διὰ στέγασιν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου καὶ φιλοξενίαν ἄλλων ἐκδηλώσεων.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος ἀπηύθυνε προσφώνησιν Αὐτοῦ ἔχουσιν ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις», (Τίτ. 3,8), λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τόν μαθητὴν του ἀπόστολον Τίτον.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Χαιρόμεθα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, διότι σήμερον ἡξιώθημεν τῇ θείᾳ αὐτοῦ χάριτι καὶ τῇ μεσιτείᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος τῆς μεθ' ὑμῶν συναναπαύσεως (Ρωμ. 15,32).

Ἡ κατά τάς Κυριακάς ἡμέρας ἐπιτελουμένη θεία εὐχαριστιακή Σύναξις, δηλονότι ἡ θεία Λειτουργία, ἀποτελεῖ μαρτυρίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνορθοδόξου (Rum Orthodox) Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἡ ἀποστολή τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἶναι τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ ἀγάπης, εἰρήνης καί φιλανθρωπίας, πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἄνευ διακρίσεως ἐθνικῆς, θρησκευτικῆς ἢ πολιτισμικῆς.

Τοῦτο ἀκριβῶς διδάσκει καί ὁ Μέγας Παῦλος ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς προεστῶτας τῶν Ἐκκλησιῶν, «ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ θεῷ» (Τίτ. 3,8) καί «ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι, ποιμαίνοντος καί ποιμαινομένων, δοξάζηται τό ὄνομα τοῦ θεοῦ καί Πατρός τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ρωμ. 15,6).

Ἡ ἀνακαίνισις τῆς αἰθούσης ταύτης διὰ τὴν διακονίαν τοῦ πνευματικοῦ καί κοινωφελοῦς ἔργου τῆς Ἐκκλησίας γενικώτερον καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰδικώτερον ἀποτελεῖ ἔργον ἀγαθόν καί θεάρεστον. «Ὁ γάρ ἐν τούτοις τοῖς ἔργοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ θεῷ καί δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις», λέγει ὁ θεῖος Παῦλος (Ρωμ. 14, 18).

Διὰ τοῦτο λοιπὸν προσθέτει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἅς ἐπιδιώκωμεν καί ἡμεῖς κάθε τι πού συντελεῖ καί συμβάλλει εἰς τὴν εἰρήνην καί εἰς τὴν ἀναμεταξύ μας πνευματικὴν ὠφέλειαν καί πρόοδον καί οἰκοδομήν, (Ρωμ. 14,19).

Θεωροῦμεν πρέπον καί καθῆκον ἡμῶν, ὅπως εὐχαριστήσωμεν πάντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἔργου τούτου, ἰδιαιτέρως δέ τοὺς οἰκονομικῶς καί ὑλικῶς συνδραμόντας.

Εὐχαριστίας ἐπίσης ἐκφράζομεν εἰς τὸν ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀνανίαν, ὅστις ἐξ ὑπαρχῆς ἐνήργησε διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῆς πρωτοβουλίας ταύτης, ἔχων ὑπ' ὄψιν τό καλῶς νοούμενον συμφέρον τοῦ ἐνταῦθα προσκυνήματος τοῦ εὐλαβοῦς ἡμῶν ποιμνίου ἀλλὰ καί τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀλ – Χάδερ.

Τέλος ἐπιθυμοῦμεν πάλιν καί πολλάκις, ὅπως ἐπαναλάβωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν διαφύλαξιν καί διακονίαν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἀφ' ἑνός καί τὴν μέριμναν ὑπὲρ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος αὐτοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας σύν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εὐλογήσαι καί εὐοδώσαι τό ἀγαθόν τοῦτο ἔργον. Ἀμήν.

καί ἀραβιστί, ἴδε: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/01/29/27481>

Ἄμα τῇ λήξει τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης, ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀνανίας παρέθεσε δεξιῶσιν καί τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/rlme7RlWK-A>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]